

1. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Opracowanie obejmuje swoim zakresem historyczną bryłę Teatru Dramatycznego wraz z późniejszymi przybudówkami (część B i C) Budynek znajduje się w centrum układu urbanistycznego Białegostoku, na terenie działek nr 1748/1 i 1748/2.

Obiekt został wpisany do rejestru zabytków pod nr A-330.

Teren opracowania objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Części Doliny Rzeki Białej w Białymstoku.

2. STAN ISTNIEJĄCY

Teatr Dramatyczny jest istotnym obiektem na mapie kulturalnej Białegostoku i regionu. Ma prestiżową lokalizację w bezpośrednim sąsiedztwie historycznego zespołu Pałacu Branickich. Elewacja frontowa wieńczy urbanistyczną oś wyznaczoną publicznym placem łączącym teatr z historyczną częścią miasta. To właśnie układ urbanistyczny, którego zwieńczeniem jest Teatr Dramatyczny decyduje o randze tego obiektu.

Budynek jest modernistycznym zabytkiem, jego projekt sporządził warszawski architekt Jarosław Girin. Jak czytamy w opracowaniu „Białostocka architektura modernizmu” autorstwa Fundacji Uniwersytetu:

„ Budowę gmachu na terenie Parku Starego rozpoczęto z inicjatywy Mariana Zyndram – Kościałkowskiego, byłego wojewody białostockiego, późniejszego ministra i premiera w rządzie RP. Budowę realizowało w latach 1933-1938 przedsiębiorstwo białostockie budowlane „Mur” Józefa Zaczyniuka, pod kierownictwem innego warszawskiego architekta Józefa Sereżyńskiego, przy dużym zaangażowaniu prezydenta miasta Seweryna Nowakowskiego. Pierwotnie projekt przewidywał budowę „Domu Ludowego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego” z biblioteką, czytelnią, salą teatralną i pokojami dla organizacji oświatowych. W trakcie budowy zmieniono przeznaczenie budynku wyłącznie na teatr. Konsekwencją budowy były również zmiany w kompozycji zieleni ogrodu. Pierwotną krajobrazową kompozycję przecięła szeroka aleja obsadzona szpalerami topolowymi, prowadząca na prostokątny plac przed elewacją frontową teatru, za sadzawką na osi wejścia głównego”.

Pierwotna, modernistyczna bryła budynku, z charakterystycznymi, półokrągłymi klatkami schodowymi została zdeformowana przez boczne przybudówki, w których dzisiaj mieści się funkcja administracyjna i techniczna.

3. DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO

BRYŁA BUDYNKU

Upływ czasu spowodował, iż pewne elementy obiektu uległy naturalnej degradacji. Teatr wydaje się być pozbawiony witalności wobec otaczającej go przestrzeni. Nie podnosi walorów miejsca, jego publiczna, kulturalna funkcja jest trudna do odczytania przez postronnego obserwatora.

Najważniejsze elementy negatywnie wpływające na estetykę i funkcjonowanie budynku:

- niska przybudówka, w narożniku pd-zach., z wyeksponowanym stropodachem krytym papą obniża rangę obiektu
- późniejsze, utrzymane w jasnej kolorystyce przybudówki (część B i C), zakłócają odbiór modernistycznej formy Teatru
- stolarka okienna i drzwiowa nie spełniająca aktualnych wymagań warunków technicznych
- niewyeksponowana bryła (komin) sceny
- niska jakość elementów wykończeniowych
- brak iluminacji budynku

FUNKCJA BUDYNKU

- brak odpowiednio wykształconych, o właściwych wielkościach stref funkcjonalnych (np. przestrzeń dla aktorów ogranicza się do minimalistycznych garderób)
- istniejące funkcje wzajemnie się nakładają (np. aktorzy „mieszają” się z obsługą techniczną i administracyjną), występuje brak odpowiednich powiązań funkcjonalnych
- brak odpowiedniego zaplecza dla aktorów (brak podstawowego wyposażenia sanitarnego garderób, pomieszczenia prób czytanych – sali konferencyjnej, kantyny - strefy wypoczynku)
- brak foyer teatru (lokalizacja sali prób w foyer na piętrze)
- nienormatywna widownia (za małe odległości pomiędzy rzędami)
- brak ogólnodostępnych pomieszczeń sanitarnych dla widzów dublujące się pomieszczenia pomocnicze (warsztaty, przepełnione pomieszczenia magazynowe, nieodpowiednie pomieszczenia socjalne itp.)
- brak odpowiednio ukształtowanych wejść zewnętrznych do właściwych stref funkcjonalnych teatru

TECHNOLOGIA TEATRALNA

Scena

- niefunkcjonalna i przestarzała konstrukcja mostu portalowego
- sznurownia ręczna z przeciwwagami
- niefunkcjonalna zapadnia
- niejednorodna podłoga sceny

Oświetlenie

- niejednorodny system gniazd wtykowych
- niefunkcjonalna i przestarzała konstrukcja mostów oświetleniowych
- prowizoryczne linie zasilające i konstrukcje nośne opraw oświetleniowych sceny kameralnej
- wyeksploatowana część parku oświetleniowego - wiek urządzeń ponad 20 lat i starsze

Nagłośnienie

- nagłośnienie widowni dużej sceny na bazie przypadkowych elementów
- nieproporcjonalne nagłośnienie poszczególnych stref widowni
- niekorzystne usytuowanie stanowiska realizacyjnego (z boku widowni pod balkonem) uniemożliwiająca realizację „live”
- niezachowana „sterylność” kabin oświetlenia i dźwięku: pomieszane funkcje realizacyjne, warsztatowe i socjalne

System inspicjenta

- brak systemu inspicjenckiego z funkcjami umożliwiającymi sygnalizację i łączność spełniającymi wymagania prawidłowego funkcjonowania sceny i teatru

INSTALACJE WEWNĘTRZNE

Instalacja elektryczna

- rozdzielnia główna nn po wielokrotnych przeróbkach nie stanowiących logicznego ciągu modernizacyjnego
- niespójne systemy ochrony przeciwporażeniowej
- nieczynny zestaw akumulatorów z instalacjami ładowania
- brak oświetlenia awaryjnego
- brak oświetlenia ewakuacyjnego i przeszkodowego

Instalacja wentylacji mechanicznej

- błędnie wykonany rozdział powietrza wentylacyjnego /klimatyzującego polegający na braku należytego rozprowadzenia powietrza nawiewanego po całej kubaturze pomieszczenia, co w konsekwencji powoduje powstawanie stref nadmiernie chłodnych, w bezpośrednim sąsiedztwie nawiewników oraz stref martwych, całkowicie pozbawionych napływu powietrza.
- prawdopodobnie błędny algorytm sterowania temperaturą powietrza nawiewanego jako funkcja temperatury powietrza wywiewanego – zbyt niska temperatura nawiewu, powodująca dyskomfort osób przebywających w bezpośrednim sąsiedztwie nawiewników, zarówno w lecie jak i w zimie.
- niewłaściwie przyjęty sposób odzysku ciepła z powietrza wywiewanego w centrali wentylacyjnej, jako wymiennik glikolowy o bardzo niskiej sprawności 45%
- błędnie zlokalizowana czerpnia powietrza w stosunku do wyrzutni co w konsekwencji doprowadza do powstawania recyrkulacji powietrza pomiędzy czerpnią, a wyrzutnią – zgodnie z warunkami technicznymi powinna być zapewniona odległość 10m, co nie dotyczy czepnio-wyrzutni zblokowanych. Istniejące urządzenia nie spełniają definicji czepnio-wyrzutni zespolonej.
- ogólny niezbyt dobry stan techniczny instalacji
- brak należytej wentylacji w wielu pomieszczeniach budynku

Instalacja centralnego ogrzewania

- instalacja złożona głównie z grzejników żeliwnych, w ogólnym złym stanie technicznym wymagająca wymiany, na współczesny energooszczędny system grzewczy złożony z grzejników płytowych z należyłą regulacją strumienia ciepła.

Węzeł ciepła

- węzeł ciepła o mocy 418kW pokrywający potrzeby cieplne budynku w postaci ogrzewania, wentylacji i ciepłej wody użytkowej, pracujący prawidłowo. Z analizy dokumentacji archiwalnej wynika, iż węzeł w 2004 r został poddany remontowi, po 20-letnim okresie eksploatacji. Remont zakładał wymianę tylko niektórych elementów wymiennikowni, w związku z czym należy założyć, że jego ogólny stan techniczny jest niezadawalający.

4. STRATEGIA MODERNIZACJI TEATRU - wytyczne

BRYŁA BUDYNKU I JEGO OTOCZENIE

Aktualnie budynek Teatru nie ujawnia swojej kulturalnej funkcji i programu wobec przestrzeni zewnętrznej. Budynek nie prowadzi dialogu z otoczeniem. Cylindryczny komin sceny, charakterystyczny element obiektów teatralnych, nie jest wyeksponowany. Proponuje się wprowadzenie nowoczesnej okładziny, subtelnie interpretującej cechy architektury modernizmu, która „wydobędzie na światło dzienne” najważniejszy element kubaturowy Teatru Dramatycznego. Działanie to ma być nośnikiem informacji o kulturalnym charakterze obiektu, jego funkcji i zrealizowanej modernizacji.

Postuluje się przeanalizowanie możliwości nadbudowy południowo – zachodniej przybudówki.

Proponuje się rozważenie możliwości rozbiórki istniejącej przybudówki. W jej miejscu, należy przewidzieć budowę nowej 3- kondygnacyjnej kubatury z funkcją sali prób (przyziemie) oraz pomieszczeniami dla aktorów (parter i piętro) i dyrekcji Teatru. Zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, zabytkowy budynek Teatru Dramatycznego nie może podlegać rozbudowie i nadbudowie. Jednak zdaniem Projektanta zapis ten może dotyczyć jedynie jego zabytkowej, modernistycznej tkanki (główny korpus budynku). Późniejsze dobudowy (część B i C), obniżające walory kompozycyjne chronionej części Teatru, powinny podlegać przebudowie.

Proponuje się zmianę kolorystyki późniejszych dobudówek (część B i C) w celu wyeksponowania głównego, zabytkowego korpusu budynku. Aktualnie przybudówki są w bardzo podobnym, jasnym kolorze co zabytkowe ściany Teatru. Rozwiązanie to zakłóca odbiór modernistycznej formy budynku.

Proponuje się „wyjście” Teatru na plac wejściowy. Zdaniem Projektanta wprowadzenie standardowych rozwiązań reklamy zewnętrznej (banery i ekrany ledowe na elewacji frontowej) nie przystają do rangi obiektu. Należy przewidzieć rozwiązania indywidualne w postaci form przestrzennych zlokalizowanych na placu wejściowym, odpowiednio zakomponowanych w ramach istniejących rozwiązań posadzki placu. Przewiduje się możliwość realizacji multimedialnych ekranów, masztów z banerami i flagami zaprojektowanych w dialogu z modernistycznym charakterem Teatru.

Wnioski i zalecenia dotyczące kierunków działań programowo – funkcjonalnych i technicznych związanych z przyszłą przebudową i modernizacją Teatru Dramatycznego im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku

Proponuje się zrealizowanie iluminacji zewnętrznej (komin sceny) i wewnętrznej (charakterystyczne klatki schodowe)

Należy rozważyć realizację mappingu 3d na elewacji frontowej Teatru. Elewacja frontowa obiektu, wieńcząca ważną urbanistyczną oś miasta wymaga indywidualnych rozwiązań w zakresie technik wizualnych. Projekcje obrazów na bryle budynku mogłyby stać się swoistym widowiskiem w ramach różnorodnych publicznych uroczystości. Na co dzień, nowoczesny system wizualny, mógłby funkcjonować jako standardowy nośnik informacji o aktualnych wydarzeniach w Teatrze.

Należy rozważyć możliwość organizacji sceny zewnętrznej np. "sceny na schodach" (wejście główne do Teatru) albo sceny w rejonie fontanny na promenadzie z amfiteatrem dla widowni na schodach wejściowych.

FUNKCJA BUDYNKU

Strefy funkcjonalne

Postuluje się uporządkowanie stref funkcjonalnych (diagramy A.ST-01 / 04) zgodnie ze schematem:

STREFA 1: sala główna, foyer, sala kameralna, gastronomia,

STREFA 2 : marketing, edukacja, administracja, księgowość, dyrektor techniczny

STREFA 3 : scena główna, scena kameralna, garderoby, dyrektor naczelny i artystyczny, kantyna (strefa rekreacyjna), sala prób, sala prób czytanych (konferencyjna), kierownik literacki

STREFA 4 : pomieszczenia socjalne obsługi technicznej, pomieszczenia pracy obsługi technicznej, magazyny, pomieszczenia techniczne

Widownia główna

- należy przeprowadzić szeroką analizę optymalnej ilości miejsc na widowni z uwzględnieniem aspektów ekonomicznych i technicznych (kształt i wielkość sceny, bezpieczeństwo pożarowe, widoczność itp.) i na jej podstawie opracować wytyczne do modernizacji widowni

- na podstawie analiz wykonanych w ramach aktualnego opracowania można stwierdzić, iż istnieje techniczna możliwość dostosowania widowni do aktualnych przepisów (szerokość przejścia w stosunku do ilości miejsc w rzędzie)

- przy ewentualnej zmianie szerokości i wysokości rzędów należy przeprowadzić analizę widoczności. Nie należy stosować tej samej wysokości dla wszystkich rzędów (negatywny wpływ na widoczność)

Wnioski i zalecenia dotyczące kierunków działań programowo – funkcjonalnych i technicznych związanych z przyszłą przebudową i modernizacją Teatru Dramatycznego im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku

- zmiana aranżacji i wyposażenia wnętrza (dobre materiały będące okładzinami ścian muszą spełniać wymagania normatywne czasu pogłosu. W tym celu należy dokonać stosownych obliczeń czasu pogłosu).

Balkon

- niezbędne jest dostosowanie (poszerzenie) rzędów widowni do aktualnych przepisów. Zmiana parametrów poszczególnych rzędów (zmiana wysokości, szerokości oraz ilości) musi być realizowana w formie nadbudowy (najkorzystniej w technologii lekkiej) istniejącej konstrukcji z uwagi na charakter jej współpracy z innymi elementami żelbetowymi (strop, słupy)
- postuluje się przywrócenie pierwotnej funkcji łóż na bocznych balkonach z uwzględnieniem analizy realizacji odpowiedniego oświetlenia scenicznego („świecenie” boczne - półprofilowe)
- należy przewidzieć projekt przebudowy istniejącej balustrady pomiędzy balkonem a widownią główną, stosując zasadę „uszanowania” pierwotnego modernistycznego wyposażenia i detalu. Celem przebudowy balustrady jest jej dostosowanie do aktualnie obowiązujących przepisów bezpieczeństwa użytkownika.

Strefa wejściowa

- należy przeanalizować możliwość oraz potrzebę wykształcenia wielofunkcyjnego holu wejściowego powiązanego z dalszą strefą parteru Teatru za pomocą ruchomych przegród pozwalających na jednoczesne bądź rozdzielne funkcjonowanie poszczególnych części tej powierzchni w zależności od charakteru wydarzeń w obiekcie. Zastosowanie ścian mobilnych pomiędzy holem a obejściem widowni zwiększy funkcjonalność tej strefy
- w związku z brakiem śłuz akustycznych na widowni głównej należy przeanalizować ilość wejść na widownię oraz ewentualną możliwość wprowadzenia przedsionków
- należy poddać analizie możliwość wprowadzenia dodatkowych ogólnodostępnych pomieszczeń sanitarnych dostępnych na kondygnacji parterowej

Foyer na I piętrze

- sala prób (kameralna) zlokalizowana na I piętrze Teatru jest w konflikcie z ważną strefą funkcjonalną w tego typu obiektach t.j z foyer teatralnym. W celu zminimalizowania tej nieprawidłowości zaleca się przekształcenie sali prób w pomieszczenie wielofunkcyjne wyposażone w zaawansowane technologie (automatyka kurtyn okiennych, mobilność widowni, podestu, odpowiednie instalacje wewnętrzne) umożliwiające szybką zmianę aranżacji. Jednocześnie proponuje się zlokalizowanie sali

Wnioski i zalecenia dotyczące kierunków działań programowo – funkcjonalnych i technicznych związanych z przyszłą przebudową i modernizacją Teatru Dramatycznego im. Aleksandra Węgiełki w Białymstoku

prób w przebudowywanym skrzydle południowo – zachodnim Teatru (zgodnie z diagramem A.ST-01 – strefa 3)

Piwnica

Należy stworzyć nowy układ funkcjonalny pomieszczeń magazynowych i technicznych w oparciu o wytyczne dostosowane do aktualnych i realnych potrzeb Teatru. Funkcjonujący obecnie układ, charakter i wyposażenie pomieszczeń jest nieergonomiczny, nieefektywny i w ocenie Projektanta uniemożliwia racjonalne, sprawne i bezpieczne funkcjonowanie obiektu.

Garderoby

Obecnie w obiekcie nie są zapewnione podstawowe warunki pracy aktorów. Proponuje się wyposażenie garderób w łazienki. Na podstawie wytycznych programowych należy przeanalizować i dostosować odpowiednią ilość i wyposażenie pomieszczeń stanowiących zaplecze aktorskie. Wydzielenie odpowiedniej wielkości strefy funkcjonalnej dla aktorów umożliwi właściwą organizację tej przestrzeni.

Uwaga:

Wszelka ingerencja w elementy wartościowej, modernistycznej substancji teatru musi być realizowana w sposób, który je wyeksponuje. W naszym przekonaniu należy stosować nowe technologie będące w dialogu z modernistycznym charakterem obiektu. Nie należy stosować zasady sztucznego powielania modernistycznych cech. Zgodnie z zasadą „szczerości” stylistycznej budynku nowe elementy powinny interpretować styl modernistyczny, a nie bezkrytycznie go kopiować. Załączone do opracowania szkice modernizacji wystroju zewnętrznego są jedynie wstępem do przeprowadzenia szerokich konsultacji z Konserwatorem Zabytków, Zamawiającym i Użytkownikami dotyczących architektonicznej wartości Teatru Dramatycznego z uwzględnieniem autentyzmu zabytkowej substancji, jego nowatorskiej funkcji i konstrukcji oraz wartości historycznej w odniesieniu do tożsamości miejsca.

TECHNOLOGIA TEATRALNA

Scena

Należy opracować nowe rozwiązania technologiczne mechaniki górnej i dolnej sceny dużej dostosowując ją do obecnych wymagań

inscenizacyjnych oraz poprawy bezpieczeństwa i jakości pracy przez m. in:

- zastosowanie synchronicznych i programowalnych elektrycznych napędów sztankietów i mostu portalowego
- modernizację mostu portalowego wraz z napędem
- zwiększenie ilości sztankietów
- rezygnację z mostów oświetleniowych sceny na rzecz sztankietów co umożliwi dowolną konfigurację oświetlenia wewnątrz pudła sceny dostosowując je do potrzeb inscenizacyjnych, a nie inscenizację do stałych stanowisk oświetlenia górnego i kontrowego
- rozważenie potrzeby posiadania zapadni
- w razie konieczności wyposażenia sceny w zapadnię należy rozważyć możliwość instalacji mobilnych platform zapadniowych z pełnym sterowaniem
- bezwzględnie koniecznym jest wymiana podłogi scenicznej na podłogę drewnianą wykonaną w nowoczesnej technologii o przedłużonej żywotności i z samozasklepiającymi się słojami wyposażoną w studzienki i kanały kablowe
- należy przeanalizować potrzebę i możliwość realizacji mobilnego proscenium z 3 podstawowymi funkcjami: proscenium w poziomie sceny (funkcja powiększonej sceny), proscenium w poziomie widowni (funkcja powiększonej widowni), proscenium poniżej poziomu widowni (funkcja orkiestronu)

Oświetlenie

- opracować nową strukturę stanowisk oświetleniowych stałych i mobilnych i dostosować do niej instalację zasilającą obwody regulowane i nieregulowane . Doprowadzić do zgodności z obowiązującymi przepisami
- należy ujednoczyć system gniazd wtykowych technologicznego oświetlenia wszystkich scen celem zwiększenia mobilności i wymienności opraw oświetleniowych w zależności od aktualnych potrzeb inscenizacyjnych oraz poprawy bezpieczeństwa obsługi przez wyeliminowanie dodatkowych połączeń i tzw. „przejściówek”
- konieczna jest modernizacja stanowisk oświetleniowych pełniących funkcję wież portalowych w zakresie konstrukcji, dostępu i bezpieczeństwa obsługi
- w sali kameralnej należy rozważyć zastosowanie systemowych rozwiązań w zakresie mocowania opraw i zasilania obwodów technologicznego oświetlenia sceny umożliwiającego mobilność i zmianę konfiguracji oświetlenia zgodnie z zadanymi potrzebami inscenizacyjnymi poprawiając przy tym łatwość i bezpieczeństwo obsługi
- konieczną jest z punktu widzenia ekonomii eksploatacji oraz inscenizacyjnych wartości użytkowych wymiana wyeksploatowanego i niewydajnego optycznie parku oświetleniowego na oprawy nowej

Wnioski i zalecenia dotyczące kierunków działań programowo – funkcjonalnych i technicznych związanych z przyszłą przebudową i modernizacją Teatru Dramatycznego im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku

generacji z nowoczesnymi układami optycznymi i energooszczędnymi o większej wydajności źródłami światła w tym oprawy zautomatyzowane

Nagłośnienie

- obecne rozwiązania nagłośnieniowe nie zapewniają realizacji dźwięku na właściwym poziomie, a odbiór wrażeń akustycznych na widowni pozostawia wiele do życzenia. W celu zlikwidowania tych niedogodności oraz znaczącej poprawy nagłośnienia należy rozważyć możliwość zastosowania dedykowanych i właściwie dobranych poszczególnych elementów toru nagłośnieniowego z wzajemnym wykorzystaniem systemów liniowych oraz materiałów wykończenia widowni właściwie dobranych pod kątem ich właściwości akustycznych. Dobór poszczególnych elementów powinien umożliwić realizację nagłośnienia różnych gatunków scenicznych
- koniecznym jest takie usytuowanie stanowiska realizacji dźwięku aby zapewniło ono komfort realizatora pod kątem naturalnej słyszalności realizowanego efektu. Niedopuszczalne jest usytuowanie realizatora w kącie widowni pod balkonem
- w celu pełnego wykorzystania systemu elektroakustycznego, łatwości zmian konfiguracji i charakterystyki oraz dostosowania do różnych potrzeb inscenizacyjnych należy zastosować strukturalną instalację elektroakustyczną dostosowaną do współpracy z urządzeniami cyfrowymi
- dla potrzeb elektroakustyki należy przewidzieć filtrowane obwody zasilające wolne od zakłóceń elektromagnetycznych

Instalacja inspicjenta

W związku z tym, iż w teatrze nie ma obecnie w pełni funkcjonalnego systemu łączności i sygnalizacji inspicjenckiej, należy po przeanalizowaniu potrzeb Teatru przewidzieć system oparty na elementach cyfrowych wraz z instalacją strukturalną zapewniający:

- łączność dwukierunkową duplex inspicjent-stanowiska jak i pomiędzy stanowiskami
- głośne mówienie (tzw. zlecenie) do wybranych stref
- podgląd
- sygnalizację akcji w tym sygnalizatory przenośne
- sygnalizację dzwonekową

System powinien integrować również stanowisko inspicjenckie Sali kameralnej. Celem pełnej obsługi różnych form scenicznych w różnych formach inscenizacyjnych należy przewidzieć pomocnicze pulpity przenośne.

System powinien być w pełni otwartym na rozbudowę o dodatkowe elementy jak np. panel łączności bezprzewodowej

INSTALACJA ELEKTRYCZNA

Istniejąca instalacja elektryczna nie spełnia żadnych obowiązujących przepisów technicznych w tym zakresie i wymaga natychmiastowej kompleksowej wymiany.

Rozdzielnica głównej, na przestrzeni lat, była wielokrotnie modernizowana przy zachowaniu różnych standardów obowiązujących na dany czas. Rozdzielnia nie posiada jednego systemu ochrony przeciwporażeniowej co jest niedopuszczalne zgodnie z obecnym stanem prawnym. Instalacje prowadzone różnymi przewodami, zazwyczaj aluminiowymi, 2 przewodowymi dla instalacji 1-fazowej i 4 przewodami dla instalacji 3-fazowej. Pomieszczone układy zasilania rozdzielnic oraz ich odpływów.

Nie spełnione są normy oświetlenia ogólnego.

Obiekt nie jest także wyposażony w niezbędne oświetlenie awaryjne i przeszkodowe. (dzisiaj pozostał jedynie niesprawny system akumulatorowy).

Wnioski jakie się nasuwają powinny uwzględniać kompleksową modernizację łącznie z wymianą układu zasilania obiektu wraz z całkowitą wymianą instalacji elektrycznej obejmująca wymianę kabli, przewodów, rozdzielnic, osprzętu elektroinstalacyjnego, opraw oświetleniowych, ochrony odgromowej itp.

INSTALACJE TELETECHNICZNE

Należy zmodernizować lub wymienić instalację systemu sygnalizacji alarmu pożaru i włączyć ją do instalacji wentylacji mechanicznej i innych elementów bezpieczeństwa pożarowego obiektu wraz z systemem oddymiania łącznie. Powinno się wykonać nową instalację nagłośnienia ogólnego lub jeśli będą tego wymagały przepisy system DSO.

Należy zmodernizować lub wymienić instalację monitoringu wizyjnego najlepiej na system cyfrowy w technologii IP.

Należy zainstalować system sygnalizacji alarmu i włamania oraz jeśli zajdzie taka konieczność kontroli dostępu.

Należy wykonać nową instalację okablowania strukturalnego wraz z punktami dystrybucyjnymi.

Brak jakiegokolwiek instalacji systemu audiowizualnego dla prowadzenia szkoleń, konferencji, prezentacji itp.

Reasumując wszystkie istniejące instalacje teletechniczne powinny być gruntownie zmodernizowane a najlepiej wymienione na nowe równolegle z wymianą całej instalacji elektrycznej i dołożeniem nowych systemów teletechnicznych jakie powinny na obiekcie tego typu być zainstalowane.

WENTYLACJA I KLIMATYZACJA

W ramach modernizacji instalacji wentylacji głównej sali teatralnej zaleca się:

Wariant ekonomiczny :

Pozostawienie istniejących central wentylacyjnych i zmianę sposobu dystrybucji powietrza nawiewanego np. za pomocą dysz dalekiego zasięgu, gwarantujących należyte mieszanie powietrza w całej kubaturze pomieszczenia i dzięki temu osiągnięcie braku negatywnych skutków w postaci stref nadmiernie wychłodzonych i stref martwych. Ponadto należy zastosować sterowanie w oparciu o termostaty pomieszczeniowe umieszczone na wysokości 1,1m nad posadzką, mierzące rzeczywistą temperaturę w strefie przebywania ludzi, a nie wynikową temperaturę w kanale wywiewnym, będąca skutkiem asymilacji wszystkich zysków ciepła występujących w pomieszczeniu.

Wariant modernizacyjny:

Polegający na wymianie całej instalacji wentylacji/klimatyzacji na nową. Zaleca się w miarę możliwości technicznych zastosowanie systemu wyporowego dla widowni 1/5 oraz systemu mieszającego dla balkonów 2/3, w celu skutecznego równomiernego rozprowadzenia powietrza. System wyporowy wymaga nawiewu powietrza za pomocą nawiewników np. pod siedzeniowych oraz komory rozprężnej pod widownią. Inwentaryzacja wykazała iż potencjalnie jest taka możliwość. Ponadto niezbędne jest odpowiednie pomieszczenie na potrzeby wentylatorowni. Możliwe jest również zastosowanie systemu mieszającego, w pewnych fragmentach podobny do istniejącego systemu wentylacji/klimatyzacji, jednak przy użyciu nowoczesnych energooszczędnych urządzeń do obróbki powietrza, skutecznym rozdziałem powietrza wentylacyjnego i właściwymi algorytmami sterującymi pracą układu wentylacji/klimatyzacji.

W ramach modernizacji instalacji wentylacji pozostałych pomieszczeń zaleca się:

W miarę możliwości technicznych zastosowanie w pomieszczeniach wentylacji mechanicznej, lub usprawnienie wentylacji grawitacyjnej poprzez montaż systemu hybrydowego łączącego zalety wentylacji grawitacyjnej w zimie i gwarantujący minimalną wentylację w okresie letnim.

INSTALACJA CENTRALNEGO OGRZEWANIA

Instalację centralnego ogrzewania, ze względu na zły stan techniczny należy w całości wymienić. Należy zastosować grzejniki płytowe

Wnioski i zalecenia dotyczące kierunków działań programowo – funkcjonalnych i technicznych związanych z przyszłą przebudową i modernizacją Teatru Dramatycznego im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku

dolnozasilane z regulacją strumienia ciepła za pomocą zaworów termostatycznych i głowic termostatycznych.

WĘZEL CIEPŁA

Węzeł ciepła pomimo prawidłowej pracy, ze względu na stan techniczny oraz konieczność dopasowania do nowych instalacji zaleca się wymienić na nowoczesny kompaktowy węzeł z energooszczędną automatyką.

4. PODSUMOWANIE

Strategia planowania modernizacji technicznej i funkcjonalnej przebudowy obiektu Teatru Dramatycznego powinna być przygotowana w sposób profesjonalny ze świadomością stopnia skomplikowania wynikającego z historycznego charakteru zabytkowego budynku z jednoczesnym uwzględnieniem nowoczesnych rozwiązań technologicznych we współczesnym teatrze.

Wyrywkowe i doraźne działania modernizacyjne nieskoordynowane z przemyślanymi planami inwestycyjnymi mogą narazić instytucję Teatru na nieprawidłowe i nieracjonalne ekonomiczne funkcjonowanie. Aktualnie w ścisłej współpracy z Użytkownikiem i Zarządem Teatru należy kontynuować działania, które uwzględniając współczesne i już obowiązujące trendy funkcjonalno-techniczne zmierzać będą do przygotowania w pełni funkcjonalnego i nowoczesnego Teatru.